

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,”

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ξενοφώντος
Ἀριθ. 15 α

ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 23191

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ἔκδοσις Δεκαπενθήμερος

ὑπὸ καὶ Ἐπιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ τ. Διευθυντοῦ «Δικαστικῆς» Δικηγόρου

ΕΤΟΣ Α΄.

Φύλλον 13

(Σελ. 189-204)

1 Ἰουνίου 1954

1η Ἰουνίου 1954

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Στρατάρχου Τίτο εἰς Ἀθήνας, θὰ ἐνεῖχε καὶ ὡς συμβολικὴ ἀπλῶς πρᾶξις διαπιστοῦσα τὴν ἐπελθοῦσαν πρόοδον εἰς τὰς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαβικὰς σχέσεις, ἰδιαιτέραν σημασίαν. Ὑπὸ τὰς γεωστὶ διαμορφωθείσας ὁμως συνθήκας, γύρω ἀπὸ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν πρό τιнос ἐξ Ἀγκύρας σύναψιν τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας, ἡ ἐπίσκεψις αὕτη συγκεντρώνει ἐντονώτερον τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ οὕτως ἢ ἄλλως ἀποφασιστικὸν σταθμὸν διὰ τὴν προώθησιν τῶν συζητήσεων καὶ τὴν προπαρασκευὴν τῆς τελικῆς συμφωνίας.

Διατὶ ἡ Ἑλλὰς —καὶ ἡ Ἀτλαντικὴ συμμαχία ἐν τῷ συνόλῳ της— ἔχουν πάντα λόγον νὰ εὐχωνται τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου τῆς 29ης Φεβρουαρίου 1953, εἰς πλήρη συμμαχίαν ἔχομεν ἤδη ἀναλυτικῶς ἐξηγήσῃ εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 1ης Μαΐου ὥστε δὲν χρειάζεται νὰ ἐπανέλθωμεν σήμερον. Τὰ γεγονότα τοῦ τελευταίου πολέμου εἶναι ἄλλως τε ἀκόμη νωπὰ ὥστε παρέλκει νὰ ἐξηγηθῇ περισσότερον ὅτι αἱ συμμαχίαι δὲν αὐτοσχεδιάζονται τὴν τελευταίαν στιγμὴν τοῦ κινδύνου καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπὸ κοινοῦ δράσις ἐν ὧρα ἀνάγκης τῶν στρατῶν τῆς Ἑλλάδος-Γιουγκοσλαβίας καὶ Τουρκίας ἀπαιτεῖται μακρὰ διπλωματικὴ καὶ ἐπιτελικὴ προεργασία.

Εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ συμφωνοῦμεν ἀπολύτως, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα ὁλοκλήρου τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας τόσοι πασιδῆλως ἐξυπηρετοῦνται διὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ κατ' ἀρχὴν ἀντίθεσις παρ' οἰφδήποτε τῶν μελῶν του. Ἐάν ὑπάρχουν διαφωνίαι, αὗται πρέπει νὰ ἀναφέρονται μόνον εἰς τὰς προϋποθέσεις καὶ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως της.

Ἀλλὰ, καὶ ὑπὸ τὴν περιορισμένην αὐτὴν μορφήν τοιαῦται ἀντιρρήσεις εἶναι ἀρκετὰ ἀξιοπρόσεκτοι καὶ πρέπει νὰ μελετηθοῦν μετὰ πάσης προσοχῆς. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἐπιδιώκομεν νὰ ἐπιτύχωμεν σήμερον διὰ τῆς συνάψεως μιᾶς Βαλκανικῆς Συμμαχίας εἶναι διττόν: νὰ φθάσωμεν δηλ. τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν συγχρόνως ὁμως καὶ νὰ μὴ διαταράξωμεν τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν συμμάχων τοῦ Νάτο ἀρμονίαν ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΝΑ

45568

ασφαλείας όλων και ιδιαίτερα ήμων. Διὰ λόγους μὴ χρήζοντας κἄν ἐπεξηγήσεως τὸ κύριον ἔρεισμα τῆς ἀσφαλείας μας συνίσταται εἰς τὸ Νάτο καὶ τὴν τεραστίαν συλλογικὴν δύναμιν τὴν ὁποῖαν ἀντιπαράτάσσει εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἀπειλὴν. Τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν καὶ πολὺτιμον συμπλήρωσιν τῆς συλλογικῆς ταύτης δυνάμεως, θὰ ἀπετέλει ὅμως ἀληθὴ χρεωκοπίαν τῆς πολιτικῆς μας ἐὰν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀναγκαίαν αὐτὴν συμπλήρωσιν τοῦ συστήματος ἀσφαλείας μας διαταράσσομεν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὴν συνοχὴν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ τοὺς δεσμοὺς ἐμπιστοσύνης οἵτινες πρέπει νὰ μᾶς συνδέουν μεθ' ὅλων τῶν μελῶν του. Δι' αὐτὸ ἀποτελεῖ παιδαριώδη ἐπιπολαιότητα ὅταν ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς καὶ δὴ ἡμιεπισήμου γράφεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας εἶναι «καθαρῶς Ἑλληνικὸν θέμα,» ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔχομεν πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον καθ' ὃν καὶ αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι ὅταν ὑπέγραφον τὴν συμμαχίαν μετὰ τὰς Φιλιππίνας!

Πρέπει δὲ αὐτῶς νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς ὁ χειρισμὸς τοῦ ζητήματος συνετέλεσεν — ἀσχέτως τοῦ οὐσιαστικοῦ μέρους τῆς διαφορᾶς — εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ μίαν σύγχυσιν ἢ ὁποῖα ἂν μὴ τι ἄλλο δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην νὰ σχηματίσῃ μίαν λελογισμένην ἀντίληψιν περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται. Εἰς ἔγγραφον συνέντευξιν δοθεῖσαν τὰ μέσα παρελ. μηνὸς εἰς Παρισίους, ὁ Ἑλλήν Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐτόνιζεν ὅτι «τὸ θέμα εἶναι πῶς θὰ ἐπιτευχθῇ νομικῶς ὁ συμβιβασμὸς τῶν ἐκ τοῦ Τριμεροῦς ὑποχρεώσεών μας μετὰ τὰς ἐκ τοῦ Νάτο ἀπορρεούσας τοιαύτας..... *Ἀνήκει εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐξετάσῃ τὰ σημεῖα ταῦτα καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῶν.*» Συμπληροῦσα δὲ τὰς ἀπόψεις ταύτας «ἁρμοδία Ἑλληνικὴ διπλωματικὴ πηγὴ» ἀνεκοίνου εἰς τὸν τύπον τῆς 28 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ὅτι «ἡ Ἑλλὰς δὲν συμμερίζεται τὴν ἄποψιν τὴν ὁποῖαν κατὰ τινὰς πληροφορίας ὑποστηρίζουν ὠρισμένοι τουρκικοὶ κύκλοι, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Νάτο ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνακοινοῦν ἀπλῶς εἰς τὸ ΝΑΤΟ τὰς συναπτομένας μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου συμμαχίας. Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν τὰ μέλη τοῦ Νάτο εἶναι ὑποχρεωμένα ὅχι ἀπλῶς νὰ ἀνακοινῶνουν ἀλλὰ καὶ *νὰ ζητοῦν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νάτο* διὰ τὴν σύναψιν τοιούτου εἵδους συμμαχίας.»

Ἦρκεσεν ὅμως νὰ προβῇ ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον ὁ Ἰταλὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς ἀναλόγους δηλώσεις πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, υἱοθετούσας τὴν ἔκτοτε Ἑλληνικὴν ἄποψιν, διὰ νὰ δηλώσῃ ἡ ἴδια «ἁρμοδία διπλωματικὴ πηγὴ» τῶν Ἀθηνῶν ὅτι «ἡ Ἑλλὰς καὶ Τουρκία οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχουν νὰ ζητήσουν τὴν προηγουμένην συγκατάθεσιν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὁργανισμοῦ» καὶ ὅτι ὑποχρεοῦνται ἀπλῶς νὰ ἀνακοινώσουν τὴν συμφωνίαν εἰς τὸ Νάτο μετὰ τὴν ὑπογραφήν της. Ὑπὸ τὸ ἴδιον δὲ ἀκριβῶς πνεῦμα ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁμίλει εἰς τοὺς New - York Times.

Τοιαῦται ἀντιφατικαὶ δηλώσεις ἐμφανίζουν τελείως ἀβεβαίαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐν προκειμένῳ στάσιν, ἀσφαλῶς δὲ οὔτε τὴν κοινὴν γνώμην πρόκειται νὰ διαφωτίσουν ἐπ' ἐλάχιστον, οὔτε, ἀκόμη ὀλιγότερον, νὰ προαγάγουν τὴν λύσιν ἐνὸς τόσο λεπτοῦ ζητήματος. Τοιούτων ζητημάτων ἡ λύσις ἐξυπηρετεῖται πολὺ καλύτερον δι' ἂπ' εὐθείας μέσῳ τῆς συνήθους διπλωματικῆς ὁδοῦ φιλικῶν ἐξηγήσεων. Καλὸν δὲ θὰ ἦτο ὅπως οἱ ποτε νὰ ἐφιστάτο ἡ προσοχὴ τῆς λαλιστότης αὐτῆς «διπλωματικῆς ἁρμοδίας πηγῆς μας» ὅπως ὁσάκις διατυπώνει δημοσίᾳ τὰς γνώμας της, χρησιμοποιοῖ ὀλιγότερον ἐριστικὸν τόνον ὁ ὁποῖος ἔχει περισσότερον τὴν θέσιν τοῦ εἰς δημοσιογραφικὰ «σημειώματα» παρὰ εἰς ἡμιεπισήμους ἀνακοινώσεις.

*
* *

Ἡ προώθησις τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου εἰς Συμμαχίαν δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ *ἐν συνεννοήσει* μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμβουλίου. Πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου γνώμη ἀποτελεῖ αὐταπάτην ἢ στηρίζεται ἐπὶ πλήρους ἀγνοίας τοῦ μηχανισμοῦ τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δὲν θελήσουν νὰ φέρουν τὸ ζήτημα πρὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμβουλίου, θὰ ἔλθῃ πρὸ αὐτοῦ πρωτοβουλία ἄλλου μέλους του. Τοῦτο δὲ ὅχι μόνον διότι αὐτὴ εἶναι ἡ δικονομία τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ καὶ διότι φυσικὸν καὶ δίκαιον εἶναι οἷοσδήποτε ἀτλαντικὸς σύμμαχος νὰ ἐνδιαφέρεται ἐὰν ἄλλος σύμμαχος τοῦ ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον ἐξ ἀφορμῆς ἰδιαιτέρων τοῦ ὑποχρεώσεων, πόλεμον ὅμως ὁ ὁποῖος μοιραίως θὰ παρασύρῃ καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν. Ἡ Ἑλλὰς ἐπομένως ἐμμένουσα εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι δὲν ἔχει ἄλλην ὑποχρέωσιν παρὰ νὰ ἀνακοινώσῃ ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Νάτο, ὅχι μόνον κατ' οὐδὲν πρόκειται νὰ προωθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαζομένη ἔπειτα νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν συμμάχων της καὶ τῆς λογικῆς τῶν πραγμάτων εἰς τὰς ἀναγκαιότητος, θὰ ἐνεφανίζετο ὑπαναχωροῦσα διὰ δευτέραν φοράν. Τοῦτο ὅμως ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἐνισχυτικὸν τοῦ κύρους της καὶ θὰ προσέδιδε παντελὴ ἔλλειψιν σοβαρότητος, θὰ εἶχεν ὡς μοιραῖον ἐπακόλουθον ὅτι ἀφ' οὗ ἐψυχράναμεν τοὺς Ἰταλοὺς, θὰ ἐκινδυνεύομεν νὰ ἀπαγορευθῶμεν ἐν τέλει καὶ τοὺς Γιουγκοσλαῖους.

Δὲν ἔχει δὲ κανένα λόγον ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐμφανίζηται ὡς ἰδιαιτέρως ἀντιδικοῦσα ἐν προκειμένῳ μετὰ τὴν Ἰταλίαν. Τοῦναντίον, ἡ θέσις της συνίσταται πολὺ περισσότερον εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ σήμερον ἐν εἶδος γεφύρας μεταξὺ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας καὶ τῆς Ἰταλίας, γεφύρας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θάττον ἢ βράδιον, εἶμαι βέβαιος, θὰ περάσῃ ἡ ὀριστικὴ τακτοποίησις τῆς θέσεως τῆς Γιουγκοσλαυίας ἐναντι ὅλων τῶν συμμάχων τοῦ Νάτο. Διὰ μίαν τοιαύτην πολιτικὴν δὲν χρειάζονται βεβαίως οὐδενὸς εἵδους πρωτοβουλίας μας εἰς τὸ ζήτημα τῆς Τεργέστης, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ ἐμπέδωσις τῆς πεποιθήσεως τόσο ἐν Ρώμῃ ὅσον καὶ ἐν Βελιγραδίῳ ὅτι ἔχομεν ἴσῃ κα-

τανόησιν διὰ τὰ συμφέροντα καὶ διὰ τὴν εὐθιξίαν ἀμφοτέρων. Μία τοιαύτη δὲ πολιτικὴ βεβαίως δὲν ἐξυπηρετεῖται μὲ δημοσίας ἀντιδικίας ἀπὸ στηλῶν τῶν ἐφημερίδων.

* *

Ἀπὸ τὴν ἐμπλοκὴν αὐτὴν μόνον μία εἰλικρινὴς ἐξήγησις ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Συμβουλίῳ δύναται νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἔχουν σημαντικώτατα ἐπιχειρήματα διὰ νὰ καταδείξουν τὴν χρησιμότητα καὶ τὸ ἐπεῖγον μιᾶς Βαλκανικῆς Συμμαχίας. Τὸ ἀνησυχητικὸν κενὸν τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργηθῇ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας περιοχὰς τοῦ κοινοῦ μετώπου, ἀπὸ τῶν Ἀλπεων εἰς τὰ Στενά, τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀρκετὰ διαφανοῦς «ἐπιθέσεως εἰρήνης» τὴν ὁποῖαν διεξάγει σήμερον τὸ Ἀνατολικὸν συγκρότημα κατὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας· τὸ ἀπαράδεκτον τοῦ συσχετισμοῦ θεμάτων κοινῆς ἀμύνης ἐν τοῖς Βαλκανίοις πρὸς ἰδιαιτέρας ἐκάστου συμμάχου διεδικήσεις εἰς τὴν Τεργέστην κ. ο. κ. Ὀπλισμένοι μὲ συγκεκριμένον σχέδιον ἐναρμονισμοῦ τῶν ὑποχρεώσεων ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία, θὰ ἠδύναντο νὰ καταδείξουν ὅτι ἔχουν ὅλην τὴν διάθεσιν ὅπως σεβασθοῦν τὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας ἐκεῖ ὅπου εἶναι βάσιμα καὶ σεβαστά, ἀλλ' ὅτι δὲν δύνανται οὔτε εἶναι ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Συμμαχίας νὰ ἀνακόπτονται ἐκάστοτε ἐνισχυτικὰ τῆς κοινῆς ἀμύνης μέτρα ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Νάτο συνδέει τὴν συγκατάθεσιν του εἰς αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἱκανοποίησιν ἰδιαιτέρων διεδικήσεων του. Τοιαύτη τακτικὴ, ἐὰν υἱοθετεῖτο, θὰ παρέλυε τελείως τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν.

Θέτουσαι τὸ ζήτημα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία, ἔχουν πάντα λόγον νὰ ἐλπίζουν ὅτι θὰ διαμορφώσουν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Συμβουλίῳ τοιαύτην κατάστασιν πνευμάτων ὥστε καὶ ἂν ἐντέλει ἡ Ἰταλία ἐμμεῖν εἰς τὸ βέτο της, νὰ δύνανται νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς συμμαχίας τῶν χωρὶς σοβαροτέρους κινδύνους. Διότι ἐὰν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Συμβουλίῳ ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν ἡμῶν, ἡ συγκατάθεσις τοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι νομικῶς ἀναγκαία. Ἡ συζήτησις θὰ δείξῃ ποῖοι καὶ πόσοι ἐκ τῶν κυριωτέρων συμμάχων μας ἐμμένουν εἰς τὰς ἐπιφυλάξεις τῶν ὁπότε κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία θὰ ἀποφασίσουν ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὠριμὰς ἐπαρκῶς ἢ ἐὰν ἐν τῷ συμφέροντι τῆς κοινῆς ἀμύνης θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμείνωμεν ἀκόμη ἐπὶ τινὰ χρόνον.

Αὕτη εἶναι ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ μόνη δυνατὴ διαδικασίᾳ, θέλομεν δὲ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ στρατάρχου Τίτο ἐν Ἀθήναις θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς υἱοθέτησιν ἀπὸ κοινοῦ τῆς ἐνδεδειγμένης ταύτης γραμμῆς, ἢ ὁποῖα καλύτερον ἀπὸ τὰς δημοσίας ἐριστικότητας τῶν «διπλωματικῶν πηγῶν» ἐξυπηρετεῖ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τὴν Δυτικὴν Ἀμυναν ἐν τῷ συνόλῳ της.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν σκέπτεται τις περὶ τῆς εἰλικρινείας τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τοὺς λόγους οἵτινες τῆς ὑπηγόρευσαν τὴν πρωτοβουλίαν ἀναλήψεως διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τὸ γεγονός αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶναι εὐχάριστον καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμεν μὲ καλὴν θέλησιν. Τοῦτο δὲ διότι εὐχρὴς ἔργον εἶναι πάντοτε ἢ μετὰ γειτόνων κρατῶν ὁμολογίαν συμβίωσις καὶ διότι ἀσχετῶς τῶν μεγάλων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐνώνουν ἢ χωρίζουν τοὺς λαούς, ὑπάρχει ἡ καθημερινὴ ζωὴ μὲ τὰ τρέχοντα ζητήματά της καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα, τὰ ὁποῖα μόνον διὰ τῆς ὁμαλῆς ἐπικοινωνίας μετὰ κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἱκανοποιῶνται. Ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης πλευρᾶς ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία μᾶς φαίνεται χρήσιμος, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μία καλὴ ἐκπροσώπησις τῆς Ἑλλάδος ἐν Σόφίᾳ δύναται νὰ ἀποδώσῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα ἐντὸς τοῦ περιορισμένου τούτου πλαισίου.

Ἀπὸ τῆς γενικοτέρας πλευρᾶς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, εἴμεθα ἀντιθέτως πολὺ πλέον ἐπιφυλακτικοί, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ διερωτώμεθα ἐὰν ἀξιζε τὸν κόπον ἡ ἀπώλεια 6 μηνῶν διαπραγματεύσεων διὰ νὰ ἐξασφαλίσθῃ ἡ ἀναγνώσις τῶν ἐκ τῆς συνθήκης ὑποχρεώσεων τῆς Βουλγαρίας, ἢ σύστασις ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομόνων πρὸς μελέτην τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν ἐπ' ἐπανορθώσεων διατάξεων, καὶ ἡ ὑποβολὴ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καταλόγου τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων μὴ πολιτικῶν φυγάδων. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ ἐπανορθώσεων διατάξεων τῆς συνθήκης ἐξαρτᾶται κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 αὐτῆς ἀπὸ τὴν ἔκβασιν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν δύο κυβερνήσεων αἵτινες θὰ καθορίσουν τὰς «ποσότητας καὶ τὸ εἶδος» τῶν προϋόντων ἄτινα θὰ ἐξαχθῶσι πρὸς τοῦτο ἐκ Βουλγαρίας. Ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς συμβάσεως γίνεται παραπομπὴ εἰς τοὺς τρεῖς ἐν Σόφίᾳ Πρεσβευτὰς Μ. Βρετανίας, Ἡν. Πολιτειῶν καὶ Ρωσσίας ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας

ἐκ τούτων γίνεται νέα παραπομπὴ εἰς Ἐπιτροπὴν συνδιαλλαγῆς μετὰ τῶν δύο χωρῶν. Ὑπάρχει δηλ. ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς συνθήκης τὴν ὁποῖαν ἀνεγνώρισεν ἡ Βουλγαρία εὐρὺ στάδιον παρελκύνσεων καὶ ὑπαναχωρήσεων.

Δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπὸ τῆς γενικοτέρας ταύτης πλευρᾶς σημασία τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας θὰ κριθῇ μόνον ὅταν προχωρήσουν αἱ συζητήσεις τῶν ἐμπειρογνομόνων. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ πληροφορία μας ὅτι κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν Παρισίων οἱ Βούλγαροι ἠγειραν ἀνταπαιτήσεις ἐκ τῆς παλαιᾶς συμφωνίας Καφαντάρη—Μολλώφ, πολὺ ὀλίγα τὰ εὐόιωνα θὰ ἠδύναντο τις νὰ ἀναμένῃ. Χρειάζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἡ κατάρτισις σ υ γ κ ρ ι μ ῆ ν ο υ ο ἰ κ ο ν ο μ ι κ ο ὅ σ χ ε δ ῖ ο υ κινητοποιήσεως τῶν ἐπανορθώσεων κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα τὰ ὁικονομικὰ συμφέροντα καὶ τῶν δύο χωρῶν — ὅπως ἐγινε μὲ τὴν Ἰταλίαν μὲ τὴν συμφωνίαν τῆς 31 Αὐγούστου 1949. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θὰ ἐπιληφθοῦν ἀμέσως τοῦ θέματος, διὰ νὰ ἀφίσωμεν τὸ ἔδαφος τῶν γενικοτήτων καὶ τῶν ἀφηρημένων καὶ νὰ τεθῶμεν ἐν τέλει ἐπὶ τοῦ ρεαλιστικοῦ καὶ τοῦ συγκεκριμένου.

ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΔΙ' ΑΝΑΨΥΧΗΝ

Ὅταν ἐγράφομεν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον μας περὶ τῶν «ἀποδημητικῶν πτηνῶν» εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὴν ἐξ ἀφορμῆς τῶν διασπάθην τοῦ δημοσίου χρήματος, δὲν εἴχομεν βεβαίως καμμίαν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ τεθῇ ταχέως τέρμα εἰς τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν. Δὲν ἀνεμένομεν ὅμως ὅτι τόσον ταχέως καὶ ἀπὸ τόσον περιοπτον προσωπικότητα ὡς ἡ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, θὰ ἐξείδετο μία τόσον πανηγυρικὴ διάψευσις τῶν ἐλπίδων μας. Διὰ μίαν καθαρὰς ἰδιωτικὴν συνάντησιν τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἄλλους συνομιλητὰς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ παρά διὰ 3 ἡμέρας ἀφίνει οὗτος τὴν θέσιν του μίαν ἐβδομάδα ἐνωρίτερον καὶ παραλαμβάνει μετ' αὐτοῦ ὁλόκληρον κουστοδὶαν ἀξιοματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἰδιαίτερον ἀεροπλάνον τῆς πολε-

μικής μας 'Αεροπορίας! "Όταν δέ — παραδόξως διὰ τὴν ἐποχὴν μας — δημιουργεῖται περὶ τὸ ζήτημα κάποια συγκίνησις δίδεται ὡς δικαιολογία ὅτι ἡ χρῆσις στρώματιωτικῶ ἀεροπλάνου θὰ στοιχίσῃ ὀλιγό-τερα ἀπὸ τὸ εἰσιτήριο τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. 'Υπουργοῦ, ὡς ἐάν τὰ ἰδιωτικὰ ταξείδια τοῦ κ. 'Υπουργοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώνωνται ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον!

'Αλλ' ἐκτὸς τοῦ θέματος τῆς δαπάνης εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀπουσίας ἐκ τῆς ἑδρας τῶν 'Υπουργῶν ἐπὶ τῷ πρόσχηματι διαφόρων προσκλήσεων εἰς 'Αμερικὴν, Εὐρώπην ἢ 'Ασίαν. Οἱ 'Υπουργοὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ δίδουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς ἀνελλιποῦς παρουσίας εἰς τὰς ἑδρας τῶν καὶ νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπουν τόσον συχνὰ μὲ διάφορα προσχήματα ἐπιθεωρήσεων, ἀναμνηστικῶν τελετῶν, θεμελίων λίθων κλπ. 'Η τελευταία αὐτὴ μορφή καταχρήσεως ἔλαβε τελευταίως σοβαρὰς διαστάσεις.

"Όταν μέλη τῆς ἀνωτάτης πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς χώρας δίδουν τοιαῦτα παραδείγματα εἶναι μάταια, ἀλλὰ καὶ φαισιῶδῶς νὰ ζητοῦνται περισσότερα ἀπὸ τοὺς πολ-
λοὺς.

ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ — ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Αἱ δαπάναι διοικήσεως ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν πάλιν, διὰ τῆς διατήσεως τοῦ μισθολογίου τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ αὐτὰ ἀνεπαρκῆ ἐπίπεδα καὶ κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος.

Δικαιολογίαι εἰς τὰς κατ' ἰδίαν διαμαρτυρίας τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ εἰς τὰ διαβήματα τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. δὲν λείπουν ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους διαχειριζομένους τὸ ζήτημα.

'Η διὰ τῆς ἐξαγγελθείσης ἀποσυμφορήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἀναμενομένη ὑπαρξίς πλεονασμάτων διὰ νὰ διατεθοῦν αὐτὰ πρὸς αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν διατηρουμένων, οὐδὲν ἀπέδωκεν, διότι ἡ ἀποσυμφορήσις ἦτο μέτρον ἐντυπωσιακὸν καὶ ἀνεφάρμοστον.

Δικαιολογημένως δὲ οἱ ὑπάλληλοι ζητοῦν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης ὑποσχέσεως περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ μισθολογίου εἰς τὰ ἀνεκτὰ ἐπίπεδα ἐπαρκείας εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὴν μείωσιν τῶν Στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ τὰ προβλεπόμενα περισσεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅλαι αἱ προβαλλόμεναι δικαιολογίαι εἶναι κατὰ βάσιν ἀστήρικτοι, τὸ δὲ μισθολόγιον τῶν ὑπηρετούντων Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ αἱ συντάξεις τῶν ἀποχωρησάντων πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἐπιβάλλεται νὰ ἀναπροσαρμοσθοῦν χορηγουμένης αὐξήσεως κατὰ κλίμακα 50 % ἀπὸ τοὺς κατωτέρους μέχρι 30 % εἰς τοὺς ἀνωτέρους.

'Ετονίσθη κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας ὅτι ἄνευ ἀμοιβῆς ἐξασφαλιζούσης τοὺς ἀνεκτοὺς ὅρους διαβιώσεως καὶ παραστάσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ οὐσίᾳ συνιστοῦν τὸ Σῶμα τῆς Κρατικῆς ὑποστάσεως δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ Δημόσια ὑπηρεσία ἐξυπηρετικὰ τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν γενικῶν καὶ ἀτομικῶν.

ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΙ ΒΟΥΛΗ καὶ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΒΟΥΛΗ: Συνεδρίασις 28^η τῆς 13/5/1954.

Πρόεδρος: Διαπιστῶν ὅτι ὄντως δὲν εὐρισκόμεθα ἐν ἀπαρτίᾳ λύω τὴν συνεδρίασιν. ('Επίσημα πρακτικὰ).

'Η συνεδρίασις εἶχεν ἀφιερωθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ληφθέντων καὶ ληπτέων μέτρων. Κατ' αὐτὴν εἶχεν διαπιστωθῇ ἀπὸ ἐκθεσίων τοῦ Βουλευτοῦ κ. Τάλια-δοῦρου ὅτι ἀπὸ Ἀαρὶσῆς μέχρι Ἀμίας καὶ ἀπὸ Βόλου μέχρι Κάλαμπακας ἄπαντες οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς εἶναι ἀστέγοι.

Καὶ ἀντὶ τῆς συμφορᾶς νὰ συγκινήσῃ τοὺς πατέρας τοῦ 'Εθνους νὰ τοὺς συσπύρῃ περὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θειῶν τὰ ὅποια ἐπληξάν τοὺς πληθυσμοὺς αὐτοὺς. οἱ πατέρες τοῦ 'Εθνους - Βουλευταὶ ἀπο-σιάζονται ἐκ τῆς Βουλῆς ὅπως ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν διαπιστοῦνται, τὰ δὲ μέλη τῆς Κυβερνήσεως... ἀπαχολοῦνται εἰς τὰ κοκτέϊλ-πάρτυ καὶ τὸ ἐξωτερικόν!! ὅπως ἐκ τῆς κοσμικῆς στήλης τῶν ἐφημερίδων ἐξαγγέλλεται.

Καὶ ἔπειτα ἀσχάλωμεν διότι ἡ ἰθύνουσα τάξις χάνει τὴν ἐπὶ τοῦ Λαοῦ ἐπιρροήν τῆς.

ΤΟ ΑΝΟΡΓΑΝΩΤΟΝ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ

Αἱ φρουταγοραὶ κατέστησαν ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ καὶ διὰ τοὺς παραγωγούς καὶ διὰ

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΜΟΦΡΩΣΥΝΗΣ

'Ομιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὴν 17ην Μαΐου ἐ. ἐ. ἐπὶ προτάσεως ὑποβολῆς εἰς τὴν Βασιλίσσαν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τῆς εἰς τὴν χώραν ὁ 'Αγγλος Πρωθυπουργὸς ἐξέθηκεν ὠρισμένας σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ταξιδίου τῆς καὶ τῆς Συνταγματικῆς τῆς θέσεως ἐν τῇ Βρεταννικῇ Κοινοπολιτείᾳ αἵτινες ἐκφεύγουσαι τῶν συνήθων ἐκφράσεων ἀφοσιώσεως, ἀξίζουν νὰ ὑπογραμμισθοῦν ἰδιαιτέρως. Ἀνυπόμεινοι μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωμεν τὸ πλῆρες κείμενον τῶν λόγων τόσον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὅσον καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αντιπολιτεύσεως, περιοριζόμεθα εἰς τὰ κυριώτερα αὐτῶν σημεία.

«Τὸ ταξίδιον τῆς Βασιλίσσης — εἶπεν ὁ Sir Winston — μετέδωκεν πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς τὸ μήνυμα τῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι μᾶς χαρακτηρίζουν: τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας στερεῶς ἐδραζομένης εἰς τὴν καρδίαν τῶν λαῶν μας, τοῦ Στέμματος λειτουργοῦ καὶ ὄχι δυνάστου τῆς Πολιτείας, τῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, τοῦ πνεύματος ἀτομικῆς ἐλευθερίας ἀνεκτικότητος καὶ fair play, τῆς ἱκανότητός μας ὅπως συγχρόνως μετὰ βάλωμεν καὶ διατηροῦμεν»....

«Πόσον εὐτυχῆς πρέπει νὰ εἶναι (ἡ 'Ανασσα) ἐνσαρκούσα συγχρόνως

τοὺς καταναλωτὰς.

"Όπως ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον καὶ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Α.Τ.Ε. ἔχει διαπιστωθῇ, ἐκ τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ καταναλωταὶ μόνον τὸ 20% περιέρχεται εἰς τοὺς παραγωγούς, τὸ ὑπερλοιπὸν περιέρχεται εἰς τοὺς μεταφορεῖς, μεταπράτας καὶ ἐμπόρους.

Οἱ παραγωγοὶ τώρα, κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς, πιεζόμενοι τόσον ἀπὸ τὴν ὀρίμανσιν καὶ καταστροφὴν τῶν φρούτων, ὅσον καὶ ἀπὸ οἰκονομικὰς ἀνάγκας διαθέτουν τὰ προϊόντα τῶν εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς.

'Η Α.Τ.Ε. ἐπιβάλλεται νὰ λάβῃ τὸ συντομώτερον τὰ μέτρα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ πρόσφορα, κυρίως δὲ νὰ ὀργανώσῃ δύο ἢ τρεῖς ἀγορὰς φρούτων καὶ λαχανικῶν εἰς τὴς ὁποίας οἱ παραγωγοὶ, οἱ συνεταιρισμοὶ τούτων ἢ ἐκπρόσωποι τῶν θὰ δύναται νὰ διαθέτουν ἀπ' εὐθείας τὰ προϊόντα τῶν.

Τὸ ἐκμεταλλευτικὸν καθεστὸς τῶν Δημοτικῶν Λαχαναγορῶν πρέπει ταχύτατα καὶ ἐν τὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ παύσῃ ὑφιστάμενον, αἰρομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἐμποδίων διαθέσεως τῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν καταναλώσιν.

ΣΕ ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ

Τὸ ἄρθρον εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς ποὺ ἐλάβομεν εἶχε μίαν βαθυτάτην ἀπήχησιν, ὅχι μόνον στοὺς μορφωμένους ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα.

Παραθέτομεν σχετικὸν απόσπασμα ἐπιστολῆς τεσσάρων νέων ἀπὸ ἑνα χωριὸ τῆς Πελοποννήσου ποὺ δείχνει τὰς τάσεις τῆς νέας γεννεᾶς, διατηροῦντες τὴν σύνταξιν καὶ τὴν γραφὴν τῶν:

Καμένισα 25-5-54

Κύριοι τὰ Σέβι μας,

'Εδιαβάσαμε μοῖα παρὰ νέοι τὰ «Πολιτικά Φύλλα» διότι ἐμεῖς οἱ νέοι στερούμεθα ἀπὸ θλας τὰς ἀπόψης καὶ διότι ἐμεῖς οἱ νέαις γεννεαῖς καταστρεφόμεθα καὶ μαρτυρούμεθα καὶ γινώμεθα βλαβερὰ εἰς τὸ κράτος ἀπὸ τὰ διάφορα ἀσχολογήματα ποὺ διαβάζομε

Σὰς παρακαλοῦμε νὰ στέλνεται τὰ Πολιτικά Φύλλα.

**Μ.Ι. Ζ.Θ.
Ε.Κ. Γ.Π.**

Αὐτὸς εἶναι ὁ Λαὸς μας, ποὺ μέσα τοῦ φωλιάζουν ἡ ἐπιθυμία τῆς μορφώσεως καὶ αἱ παραδόσεις τῆς 3χιλιετοῦς ἱστορίας τοῦ Κάλ' αὐτὸν πιστεύομεν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΤΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΙΝ

Συνεργάτης μας ἐκ Λονδίνου μᾶς ἔστειλε τὴν κάτωθι λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀνασκόπησιν ἣν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν :

“Ὅταν ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Λονδίνον ἀπὸ τὴν ἑξάμηνον περιοδείαν τῆς ἀνὰ τὰς χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, θὰ εὕρῃ, τὸ CITY ἐντελῶς μεταμορφωμένον. Πράγματι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς πολλὰ ἔλαβον χώραν σχετικὰ μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας. Πρὸ δι-

τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸν συμβολισμόν τῆς Πολιτείας, συνδυάζουσα τὴν παράδοσιν πρὸς τοὺς νεωτερισμούς, κατὰ ἓνα τόσον συναρπαστικὸν τρόπον!..... Εἶμαι τῶντι πεπεισμένος, ὅτι πολὺ πέραν τῶν ὀρίων τοῦ Βασιλείου Τῆς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐκέρδισαν εἰς ἠθικὴν δύναμιν καὶ χαράν, εἰς μίαν στιγμὴν ὅπου αὐταὶ αἱ ἄρεται χρειάζονται περισσότερο παρὰ ποτὲ διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀνθρώπους ὅπως χρησιμοποίησιν τὴν ψυχὴν συγχρόνως πρὸς τὸν νοῦν τῶν διὰ νὰ εὕρουν τὸν δρόμον τῶν ἐν μέσῳ δυσκολιῶν τὰς ὁποίας ὁ νοῦς δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ μόνος.»

Συμπληρῶν τρόπον τινα τὰς σκέψεις ταύτας ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἶπεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐξ ἴσου ἐμπνευσμένου λόγου του :

«Καλὸν εἶναι βεβαίως νὰ ἔχωμεν Σύνταγμα ἢ Σημαίαν· ἀλλ’ οἱ ἄνθρωποι χρειάζονται νὰ αἰσθάνωνται **νομιμοφροσύνην** καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ βλέπουν αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς γνωρίζουν. Καὶ πιστεύω ὅτι σήμερον περισσότερο παρὰ ποτὲ ἄλλοτε, οἱ λαοὶ τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας αἰσθάνονται ἐκεῖνο τὸ ὅποιον περιλαμβάνομεν εἰς τὰς εὐχὰς μας: ὅχι μόνον **νομιμοφροσύνην** ἀλλὰ καὶ **στοργὴν**.»

*Ἡ ἀδιάσπαστος αὐτὴ ἐνότης νομιμοφροσύνης καὶ αἰσθήματος, ἀποτελεῖ τῶντι τὸ ἀδιάσειστον θεμέλιον τῆς Βρεταννικῆς Μοναρχίας. Διότι νομιμοφροσύνη χωρὶς αἰσθημα, ὅπως καὶ αἰσθημα χωρὶς νομιμοφροσύνην δὲν ἀντέχουν εἰς τὰς περιπετείας τοῦ βίου. Χωρὶς αὐτὰ τὰ «**ῥαῖα σκηνικὰ τῆς ζωῆς**» -ὅπως τὰ ἀπεκάλει ὁ Burke, - «ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι παρὰ εἰς κοινὸς ἀνθρώπος, ἡ Βασίλισσα τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ γυνή, ἡ γυνὴ τίποτε ἄλλο παρὰ ἓν ζῶον.»*

Δὲν εἶναι ὅμως δημουργημα μιᾶς στιγμῆς οὔτε τὸ αἰσθημα οὔτε, πρὸ παντός, ἡ νομιμοφροσύνη, διότι αὕτη χρειάζεται τῆς πείρας καὶ τοῦ νοῦ τὴν ἀναδίφησιν εἰς τὰ βαθύτερα συστατικὰ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μὲ τὴν ὁποίαν δημιουργοῦνται ἰσχυροὶ δεσμοὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης.

Δι’ αὐτὸ ἀκριβῶς, διότι δηλαδὴ φωτίζουν τὴν ἔννοιαν τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας, μὲ τὴν σκέψιν καὶ τὴν πείραν δύο μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς κοιτίδος τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, οἱ λόγοι αὐτῶν, θὰ ἤξιζον νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν πολλὴν περισσότερον.

μήνου ἦνοιξεν ἐκ νέου, ἀφ’ οὗ ἔμεινε κλειστὴ ἐπὶ 15 ἔτη ἡ ἀγορὰ τοῦ Χρυσοῦ. Ὡς ἐὰν δὲ οἱ ἐμπορευόμενοι καὶ οἱ Τραπεζίται ὅλης τῆς ὑψηλίου ἐκαραδόκουν τὴν στιγμὴν ταύτην, δύο μόλις μῆνας μετὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἡ ἀγορὰ αὕτη κατέστη ἡ πλέον σημαντικὴ τοῦ κόσμου.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως γεγονὸς εἰς τὴν μεταπολεμικὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Ἀγγλίας ἔλαβε χώραν τὴν 13 Μαΐου ἐ.ἔ. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἠλάττωσε τὸ ἐπίσημον ἐπιτόκιον ἀπὸ 3 1/2% εἰς 3%.

Ἡ σημασία καὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας εἶναι μεγάλαι. Ἀφ’ ἐνὸς ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως «τὸ χρημα εἶναι εὐθηνότερον» καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ βιομήχανος, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἰδιώτης θὰ δύναται νὰ δανείζηται εὐκολώτερον, ὁ μὲν διὰ τὴν ἑναρξιν ἡ εὐρυνσιν τῆς ἐμπορικῆς τοῦ ἐπιχειρήσεως καὶ ὁ τελευταῖος διὰ τὴν ἀγορὰν μιᾶς οἰκίας, ἐνὸς αὐτοκινήτου κλπ. Ἀφ’ ἐτέρου δὲ ἀπὸ διεθνoῦς ἀπόψεως ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐπιτοκίου δεικνύει ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔξω κόσμου ἐπα-νῆλθε καὶ πάλιν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου εἶχε χάσῃ τὸν ρόλον τῆς ὡς διεθνoῦς οἰκονομικοῦ μέσου διακανονίσεως τῶν ἀνταλλαγῶν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπανακτᾷ τὸ οἰκονομικὸν γόητρόν της καὶ ὅτι τὸ CITY ἀναλαμβάνει καὶ πάλιν τὸν ρόλον τῆς διεθνoῦς Ἀγορᾶς, τῆς διαχειρίσεως καὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν συναλλαγῶν, τόσον ἐμπορικῶν ὥς καὶ χρηματικῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὶ τοῦτο δύναται νὰ σημαίνῃ διὰ τὴν Ἀγγλικὴν οἰκονομίαν εὐκόλως δύναται νὰ τὸ ἀντιληφθῇ κανεὶς ὅταν σκεφθῇ ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς διεθνoῦς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ CITY ἀπέφερε προπολεμικῶς περὶ τὰ 300 ἑκατομμύ-νοὺς λίρων. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ οἰκονομία ἀπὸ σή-μερον θὰ εὐρίσκηται κατὰ 300 περίπου ἑκατομμύρια πλουσιωτέρα, ποσὸν οὐδαμῶς εὐκαταφρόνητον, ἀφοῦ ἀνταποκρίνεται περίπου πρὸς 9/100 τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματός της.

Τοῦτο φυσικὰ δὲν κατάρθωθ’ ὡς διὰ μαγείας διὰ τῆς προσφάτου αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σταθερᾶς καὶ ὑγιoῦς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ἀκολουθεῖ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ πολέμου. Ἡ βαθμιαία δὲ αὐ-τὴ ἀνόρθωσις τῆς Ἀγγλικῆς οἰκονομίας δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῶν ξέ-των οἰκονομικῶν κέντρων τὰ ὁποῖα ἀπὸ μηνῶν ἤδη καὶ παρ’ ὅλους τοὺς περιορισμούς τοὺς ὁποίους ἡ χώρα αὕτη ἐφαρμόζει ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου, ἔστειλλον τὰ χρήματά των εἰς τὸ CITY.

Πράγματι παρετηρήθη ἀπὸ τινος ὅτι, ὡς ἐγένετο τοῦτο προπολεμικῶς, ἰδιῶται καὶ ὀργανισμοὶ στέλλουν τὰ ἀποθέματά των ὅπως χρησιμοποιοῦν εἰς τὸ CITY τοῦ Λονδίνου. Ὁ ἔξω κόσμος ἀνέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν εἶχε προπολεμικῶς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν καὶ σιωπηρῶς διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀποθεμάτων των πρὸς ἐπένδυσιν εἰς τὴν Μεγάλῃ Βρεταν-νίαν ἀναθέτει καὶ πάλιν εἰς τὸ CITY τὴν διεξαγωγὴν τῆς διεθνoῦς ἀγορᾶς.

Αἱ ἀποστολαὶ ὅμως τῶν χρημάτων εἰς τὸ Λονδίνον ἔλαβον τελευταίως

νέου δασμολογίου και την εκπλήρωσιν της τοςάκας δοθείσης υποσχέσεως της καταργήσεως των υπέρ τρίτων φόρων.

Λόγω της γνωστής στενότητος του κεφαλαίου κινήσεως των επιχειρήσεων προτείνεται η κατάργησις του υπό του άρθρου 12 του Α. Ν. 1839/51 επιβαλλομένου προσθέτου φόρου 1 - 20% επί των μη διανεμομένων κερδών των ανωνύμων εταιριών, και η έγγραφη αποθέματικού μέχρι ποσού 50% επί των κερδών. Η πρότασις αυτή είναι αξία μελέτης, εντός όμως του πλαισίου μις γενικωτέρας φορολογικής πολιτικής, αποβλεπούσης εις την αύξησιν της αποταμιεύσεως και των επενδύσεων.

Διά την συνολικην καθαράν πρόσδοον ζητείται διά τα μετά τα 90.000 εισοδήματα η επί το ελαφρότερον διαρρύθμισις της κλίμακος μέχρι του ποσού του 1.000.000.

Το θέμα τουτο μελετάται ακόμη υπό των αρμοδίων, διατεθημένων, ως φαίνεται, εις την ελάφρυσιν της κλίμακος, άλλ' όχι και εις την μετάθεσιν του αφορολογήτου από 60.000 εις 90.000, παρά την δοθείσαν άλλοτε υπόσχεσιν.

Διά την προστασίαν της επαρχιακής βιομηχανίας το Συνέδριον εύρίσκει ότι τα υπό του Ν.Α. 2176/52 θεσπισθέντα μέτρα απεδείχθησαν ανεπαρκή και ζητεί νέον τροποποιητικόν νομοθέτημα με διάφορα πλεονεκτήματα, μεταξύ των οποίων και την εφαρμογήν ενιαίας τιμής ηλεκτρικού ρεύματος καθ' άπασαν την χώραν.

Εξ άλλου, ως προς μέν το ελαιόλαδον, εκτός όρισμένων πιστοδοτικων και φορολογικών διευκολύνσεων, ζητείται η θέσπισις της αρχής της προτεραιότητας της εξαγωγής, ως προς δε το σταφιδικόν, μεταξύ άλλων, η βελτίωσις της πιότητος, η άτέλεια των υλικών επεξεργασίας και ό δια μακροπροθέσμων δινείων συγχρονισμός των εγκαταστάσεων.

Τέλος ως προς το θέμα των μεταφορών, χερσαίων, θαλασσίων και αεροπορικών πρωτεύοντα ρόλον, ως εύνόητον, παίζει η συμπίεσις του κόστους διακινήσεως. Δέν είναι όμως δυνατή η ορθολογική μελέτη όλων των επιβαρυνόντων τας μεταφοράς στοιχείων και η λήψις μέτρων, εάν, ως πολύ ορθώς έζητήσε το Συνέδριον, δέν υπαχθούν όλαί αι μεταφοραί «εις την αποκλειστικην άρμόδιότητα ενός και μόνοι Υπουργείου». Καί έδω έπανέρχεται το Πανελλήνιον αίτημα της ανάγκης «μειώσεως των φορτοεκφορτωτικών δικαιωμάτων και λοιπών λιμενικών τοιούτων», εφαρμοζομένου ενιαίου τιμολογίου δι' έκάστην κατηγορίαν κεχωρισμένως και καταργουμένου του Κ.Α.Φ., έφ' όσον οι εργάται λιμένος είναι ήσφαλισμένοι εις το Ι.Κ.Α., ως και της άπλουστεύσεως των τελωνειακών διατυπώσεων.

Η άμυδρά αυτή εικών του όγκου και της σημασίας των θεμάτων τα όποια άπησχόλησαν το Συνέδριον των Πατρών προς διευκόλυνσιν των παραγωγικών τάξεων, διόρθωσιν των κακώς κειμένων και μείωσιν του κόστους παραγωγής, έδραιώνει την πεποίθησιν ότι όλα τα θέματα ταύτα, ίνα έφεξης μη λύονται συμπωματικώς, πρέπει να εντάσσονται, καθ' άλληλένδετα, εις το εύρύτερον πλαίσιον μις προκαθορισμένης ορθολογιστικής οικονομικής πολιτικής, εις την όποιαν αι φορολογικαί επιδιώξεις, το γεωργικόν πρόγραμμα, αι βιομηχανικαί και έμπορικαί κατευθύνσεις να έναρμονίζονται κατά τον έπωφελέστερον τρόπον διά την οικονομικήν της χώρας ανάπτυξιν.

Α

Το τελευταίον μέρος της «ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» μελέτης εν όψει και των πορισμάτων του κατά το δεύτερον δεκαήμερον του Μαΐου (13 - 20 Μαΐου) συνεληθέντος εν Βιέννη Διεθνούς Ίνστιτούτου του Τύπου εις το όποιον αντιπροσωπεύθησαν 22 χώραι, έλλείπει χώρου θα δημοσιευθί εις το επόμενον φύλλον.

ΕΝ ΟΥΕΙ ΝΕΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

IV (*)

Εις το προηγούμενον άρθρον μας έλέγομεν, ότι το Κ.Π. ως κύριον σκοπόν και πρωταρχικής σημασίας μέλημα πρέπει να έχη, την μέλέτην των οργανικών αίτίων τα όποια προκαλούν την κάμψιν της παραγωγικότητος, και την υπόδειξιν εις τας έκάστοτε Κυβερνήσεις, των ένδεικνυομένων λύσεων, ίνα εξασφαλιζήται η άβίαστος δι' αυτών λειτουργία των φυσικών και τεχνικών πόρων του έθνους.

Καί έλέγομεν ακόμη ότι, τα περί των ό λόγος αίτια, είναι διάφορα και πολλά, ώστε θα έπρεπε να χωρισθούν εις δύο μεγάλας κατηγορίας. Πρώτον, εις τα δυνάμενα να έπιλυθούν ταχέως διά μόνης της νομοθετικής και οργανωτικής ρυθμίσεως, και δεύτερον, εις τα δυνάμενα να έπιλυθούν διά βαθμιαίας προπαρασκευής και δι' άκίνητοποιήσεως κεφαλαίων.

Δυστυχώς, εις τα ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ, περιορισμένου ως έκ του σκοπού των χώρου, δέν είναι δυνατή πλήρης άνάλυσις αυτών, ώστε να καταστούν σταθμητά και όλα τα πολλαπλασιαστικά φαινόμενα της άνασταλτικής των επιδράσεως, επί της παραγωγής.

Έν τούτοις, έπειδή το θέμα της εξυγιάνσεως της οικονομίας προτάσσεται τώρα πλέον έκ των πραγμάτων ως κρίσιμω έπιτακτικόν, φρονούμεν ότι πρέπει να άναφέρωμεν τα σπουδαιότερα έξ αυτών, έστω και έν πάση δυνατή πυκνότητι, ίνα δοθί μία σκιερά εικών της σκυθρωπής πραγματικότητος, την όποιαν καλείται σήμερα να αντιμετώπιση η παρούσα Κυβέρνησις.

Ούτω, εις την πρώτην κατηγορίαν, κατατάσσομεν, επί παραδείγματί, τα έξής θέματα :

1. Την άμεσον εφαρμογήν του θεσμού των δοκωτών λογιστών, προς έλεγχον των πραγματικών δυνατοτήτων των μεγάλων τουλάχιστον παραγωγικών μονάδων, προς άναστήλωσιν της πίστεως και περιορισμόν της φοροδιαφυγής.

2. Τον ουσιώδη υποβιβασμόν του τόκου (έξωτραπεζιτικός 30 - 36%!) ως και των στραγγαλιστικών προσαυξήσεων επί των όφειλομένων φόρων (100 - 200 - 300% και πλέον!)

3. Τον καθορισμόν της θέσεως του χρυσού εις τας συναλλαγάς, και την σταθεροποίησιν της τιμής της χρυσής λίρας, διά να κινητοποιηθούν τα άδρανή εις χρυσόν αποθέματα, των οποίων η αξία ίσοϋται σχεδόν προς το ύψος της κυκλοφορίας.

4. Την κατάργησιν των υπέρ τρίτων κοινωνικών εισφορών, δι' των επιβαρύνεται κατά τρόπον έξοργιστικόν και άπαράδεκτον το σύνολον, υπέρ

(*) Συνέχεια έκ της σελ. 185.

ώρισμένων προνομιούχων τάξεων, δυναμικώς εκπροσωπούμενων.

Ἐπίσης τὴν λογικότεραν ρύθμισιν (κατ' ἀναλογίαν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν) τῶν καταθλιπτικῶν ἐπιβαρύνσεων τῆς παραγωγῆς, ὑπὲρ ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν.

5. Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν παρὰ πᾶσαν λογικὴν σκοπιμότητα ἐπιβληθέντων προστατευτικῶν δασμῶν, ἵνα ἐκλυτρωθῇ πλέον ἡ οἰκονομία, ἀπὸ θνησιγενεῖς καὶ δασμοβιώτους βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας, καὶ τονωθῇ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ.

6. Τὴν διάνοιξιν τῶν κλειστῶν ἐπαγγελμάτων καὶ τὴν εὐθυγράμμισιν τῶν ἀμοιβῶν πρὸς τὰς προσφερομένας ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀναρχία εἰς τὴν παραγωγήν, ἡ παρεμπόδις τῆς ἀναδείξεως νέων ἱκανῶν στελεχῶν, καὶ ἐξασφαλισθῇ οὕτω ἡ βελτίωσις τῆς ἀποδόσεως.

7. Τὴν θέσπισιν κανόνων εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῶν παραγωγικῶν μονάδων, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς ὠφελείας, τῆς ἀναγκαιότητος τῆς παραγωγῆς, τοῦ βαθμοῦ ρευστότητος καὶ τῆς τεχνικῆς τῶν ἐξελίξεως.

8. Τὴν ἀποκάθαρσιν τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ Ἑνώσεων, ἀπὸ ἀπαραγώγους τοποθετήσεις καὶ ἀνεξελέκτους διαχειρίσεις.

9. Τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀνωνύμου ἑταιρίας.

α) Διὰ τῆς ἐφρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν. β) Διὰ τῆς ἐκπροσωπήσεως εἰς τὰ Συμβούλια τῆς μειοψηφίας. γ) Διὰ τῆς διευρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων προσώπων. δ) Διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς χρήσεως τῆς ἐπιταγῆς - χαρτονομίσματος. ε) Διὰ τῆς ἀνωνυμοποιήσεως τῶν μετοχικῶν τίτλων.

Καὶ ἄλλα κακὰ, τέλος οὐκ ἔχοντα,

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν, κατατάσσομεν θέματα ὡς τὰ ἐπόμενα, ἀξιολογοῦντες αὐτὰ κατὰ σειρὰν ταχύτητος ἀποδόσεως, σπουδαιότητος, ὠφελείας καὶ μεγέθους ἀκίνητοποιήσεων :

1. Τὴν καλλιτέραν ὁργάνωσιν κατανομῆς καὶ διακινήσεως τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. καὶ τὴν δημιουργίαν ἐλέγχωμένων ἀγορῶν, ὥστε νὰ περιέρχεται εἰς τὸν γεωργὸν καὶ τὸν ἀλιέα, ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλεῖτερον ποσοστὸν ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως.

Προκαλοῦν καθαυτὸ ἀποκαρδίωσιν, αἱ πρόσφατοι διαπιστώσεις ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, καθ' ἃς εἰς πολλὰς περιπτώσεις πωλήσεως φρούτων καὶ λαχανικῶν, δὲν ἀπομένει διὰ τὸν παραγωγὸν ποσοστὸν μεγαλεῖτερον τοῦ 20%, ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς καταναλώσεως !

Ἡ δημιουργία ὑπὸ τῆς ΑΤΕ μεγάλων Συνεργατικῶν, εἰς τὰς ὁποίας θὰ συμμετεῖχον οἱ ἄρμοδιώτεροι καὶ φερεγγυώτεροι διαμεσολαβηταὶ (ἐμποροὶ - μεταπράται - μεταφορεῖς κλπ.) ἐκάστου κλάδου μὲ ἄφθονα κεφάλαια, μέσα μεταφορᾶς, ἀποθηκεύσεως καὶ συντηρήσεως, θὰ ἔλυε τὰ προκύπτοντα κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν νωπῶν προϊόντων, προβλήματα.

2. Τὴν ὁργάνωσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου :

α) Διὰ τοῦ καθορισμοῦ ποιότητων καὶ τυποποιήσεως τῶν ἐξαγωγικῶν προϊόντων. β) Διὰ τῆς καθιερώσεως κρατικοῦ σήματος ἐλέγχου ἀπὸ μέρους ὀρκωτῶν πραγματογνωμόνων, ἐγγυουμένου τὴν ποιότητα. γ) Διὰ τῆς παρακολουθήσεως μέσῳ εἰδικῶν γραφείων εἰς τὰς μεγάλας ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν δυνατοτήτων ἐξαγωγῆς καὶ καλλιέργειας τῆς φήμης τῶν προϊόντων μας.

3. Καλλιτέραν ὁργάνωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ Τουρισμοῦ.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει σήμερον τὴν μικροτέραν τουριστικὴν κίνησιν τῆς Εὐρώπης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Λιβάνου.

4. Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μεγάλης ὑπερποντίου ἀλιείας, κατὰ τὰ ξένα πρότυπα, καὶ τὴν δημιουργίαν ὁργανωμένων ἰχθυοσκαλῶν καὶ κέντρων ἐπεξεργασίας τῶν ἀλιευμάτων.

Τοῦτο θὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ ὑπολογίσιμον ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου.

Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκοσίτου κτηνοτροφίας, διὰ τῆς ὁργανώσεως προμηθευτικῶν καὶ καταναλωτικῶν συνεταιρισμῶν, ζωτροφικῶν καὶ ζωοκομικῶν προϊόντων.

Τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω καὶ ἐπηυξημένα δύνανται νὰ λεχθοῦν διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἐπὶ πλέον δὲ, ὅτι θὰ συγκρατηθῇ δι' αὐτῆς μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ὑπαιθρον, θὰ γονιμοποιηθῇ ἡ γῆ, θὰ τονωθῇ ἡ βιομηχανία κ. ἄ. Εἰς τὰς ΗΠΑ, ἡ ἀγελάς εἶναι ἡ πρώτη κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος πηγὴ εἰσοδήματος, μεγαλυτέρα τῆς σιτοπαραγωγῆς, τοῦ κινηματογράφου, τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων, καὶ πολλῶν ἄλλων.

6. Τὴν συνέχισιν καὶ τυχὸν συμπλήρωσιν τῆς προσπαθείας ἐπαναπατρισμοῦ ἑλληνικῶν κεφαλαίων, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ (ναυτιλία - μεταναστευτικὸν χρεῖμα).

Πλὴν τοῦ ψηφισθέντος προστατευτικοῦ τῆς ἐπανεξαγωγῆς νόμου, χρειάζεται καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν ἀποδοτικότητα τῶν τοποθετήσεων. Τοῦτο δὲ μόνον ἓνας ἰσχυρὸς τραπεζικὸς ὁργανισμὸς, προσελκύσεως καὶ τοποθετήσεως ξένων μετοχικῶν κεφαλαίων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ.

7. Τὴν ἀναδιάρθρωσιν, σύμπτυξιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ προγραφῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει ποιοτικῆς ἀπογραφῆς τῶν ὑπαλλήλων, καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ βαθμοῦ ἀπασχολήσεως.

Ὁμοίως τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδοτικότητος αὐτῶν, διὰ τῆς ἀπλουστεύσεως καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν μεθόδων ἐργασίας.

8. Τὴν ὑπόδειξιν οὐσιαστικῶν μέτρων, πρὸς περιστολὴν τῶν κρατικῶν δαπανῶν, καὶ αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι τόσον ἐκτεταμένον, ὥστε δὲν ἀποδίδεται ὁ τρόπος τῆς ἐπιδιώξεώς του, ἐπιγραμματικῶς. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον δυνάμεθα ἐδῶ νὰ εἰπώμεν, εἶναι ὅτι μόνον διὰ τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἰσχύοντος ἐδῶ νὰ εἰπώμεν, εἶναι ὅτι μόνον διὰ τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἰσχύοντος

διοικητικοῦ καὶ δημοσιονομικοῦ συστήματος, καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ αὐτοδιδευθυνισμοῦ, θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ οὐσιώδης βελτίωσις καὶ εἰς τὰ δύο σκέλη τοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. *Τὴν ἐφαρμογὴν πειραματικῶς οὐσιαστικῆς ἀποκεντρώσεως.* Ἀρχικῶς κατὰ μικρὰ γεωγραφικὰ τμήματα, χωριστῆς ἰδιομορφίας, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὴν πλοκάμωσιν τῆς γραφειοκρατίας.

10. *Τὴν ἐξυγίανσιν τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, καὶ τὴν δημιουργίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευμένων συνεταιριστικῶν στελεχῶν.*

Μεγάλα θέματα ἐπίσης, σημαντικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ὑποαπασχολήσεως, τὰ μικρὰ ἐγγυοβελτιωτικὰ ἔργα, ἡ ἀνακατανομὴ τῶν καλλιεργειῶν κατὰ σειρὰν ἀναγκαιότητος, κόστους καὶ ποιότητος, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἐπιδεκτικῆς καλλιεργείας καὶ μὴ καλλιεργουμένης γῆς, ὁ ἀναδασμὸς τῆς γῆς, κ.ἄ., τῶν ὁποίων ὅμως ἡ σειρὰ προτεραιότητος θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰ διαθέσιμα ἐπιχώρια κεφάλαια δι' ἐπενδύσεις, καὶ τὴν ταχύτητα ἀποδόσεως τὴν ὅποιαν ἔν ἑκάστον παρουσιάζει.

Καθότι ἀφορᾷ τὰ μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα, δὲν κάμνομεν ἰδιαιτέραν μνείαν αὐτῶν, διότι ταῦτα ἔχουν ἀνάγκην μεγάλων καὶ πολὺ ἐιδικευμένων μελετῶν. αἵτινες ἐκφεύγουν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Κέντρου Παραγωγιότητος

Ἀσχέτως ὅμως τῆς ἀναμφισβητήτου χρησιμότητός των, ἡμεῖς πιστεύομεν ἁκρᾶ δῶντες, ὅτι καὶ διὰ μόνης τῆς ταχείας καὶ εὐστόχου ἐπιπλύσεως πολλῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων, θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ὀδηγηθῇ ἀκοπώτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς γῆν Χαναὰν ἢ παροῦσα ταλαιπωρημένη Ἑλληνικὴ γενεά, ὅτι δὲ ὁ ὀδηγὸς αὐτῆς, δὲν πρόκειται νὰ καταστῇ ὀλιγώτερον ἐξάκουστος, διότι ἐπροτίμησε τὴν σιγοῦριάν τῆς πεπατημένης, ἀπὸ τὴν περιπέτειαν τῶν λοξοδρόμων ἀναζητήσεων.

(Συνεχίζεται) **

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Γιουγκοσλαβία. Ἀντίθετοι τάσεις

Τὸ Handels Tidningen τοῦ Goteborg ἐδημοσίευσε τελευταίως ἐνδιαφέρον ἄρθρον ἐπὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας ἣν χαρακτηρίζει ὡς γέφυραν μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς. Αἱ πρὸς τὰς δύο ὁμως αὐτὰς κατευθύνσεις τῶν ἡγετικῶν κύκλων τῆς χώρας, ἐχώρισαν αὐτοὺς εἰς δύο στρατόπεδα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἀποβλέπει πρὸς τὴν Δύσιν μόνον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὠρισμένων πλεονεκτημάτων οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τὸ δὲ ἄλλο πρὸς μονιμωτέραν συνεργασίαν. Ἡ ρῆξις ἐξεδηλώθη ἐν τῇ ὑποθέσει Τζίλας, κατέληξε

δὲ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὀρθοδόξων κομμουνιστῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν Σουηδικὴν ἐφημερίδα ἡ ἐκβασίς αὐτῇ δὲν ἀποτελεῖ καὶ τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως. Ὅπωςδήποτε ἡ ἐπικράτησις αὐτῶν δὲν σημαίνει καὶ μεταστροφὴν εἰς τὴν κατὰ τῆς Μόσχας ἀντίθεσιν, διότι τόσον ὁ Καρντέλ ὅσο καὶ ὁ Πιγιάντε, γνωρίζουν καλῶς ὅτι εἰς τὸ Κρεμλίον δὲν ὑπάρχει συγγνώμη διὰ τοὺς «ἀπίστους».

Ἐνδιαφέρουσα ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἐφημερίδα ἡ στίσις τοῦ Τίτο ὅστις ἦτο ἐν γνώσει τῶν ἄρθρων τοῦ Τζίλας καὶ μόνον ὅταν ἀντελήφθῃ τὴν ἀναταραχὴν ἣν ἐπροκάλεσαν, ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ.

Διευθύνσεις κατὰ νόμον: Ὑπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 6 § 1 ν. 1092/1938
Διευθύνσις ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ κατοικίτις ὁδὸς Ἰπποκράτους 9 τηλ. 614.431 ΑΘΗΝΑΙ
Διευθυντὴς Τυπογραφείου Διον. Πετράκης κατοικίτις Ψαρομυλίου 15 τηλ. 22.062 Ἀθῆναι
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 2 χιλ.

